

Křesťanské odmítnutí zvířecích obětí a novozákonní pojetí Kristovy smrti

Anotace

Námětem práce je rozbor vztahu mezi fenoménem zvířecí oběti a smrtí Ježíše Krista. Nejprve jsou uváděny základní interpretační kategorie, které napomáhají porozumět roli a významu krvavých obětních praktik v rámci rituální aktivity archaických kultur. Zvláštní pozornost je v této souvislosti věnována především starozákonnímu kultu, protože obětní terminologie pocházející z tohoto prostředí posloužila v rámci novozákonního kánonu jako jeden z ústředních způsobů vyjádření tajemství Kristovy smrti. Tématizovány jsou také moderní antropologické teorie zvířecí oběti, aby se v porovnání se specificky křesťanských pojetím oběti konkrétně ukázalo, v jakém smyslu jsou Kristova nerituální smrt a způsoby jejího přivlastnění věřícími naplněním a překonáním všech dosavadních forem oběti.

Klíčová slova

zvířecí oběť, Kristova smrt, soteriologie, rituální praxe, křesťanská výkladová schémata oběti